

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 12 hal., dectą i na prowincyi 14 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Podwale l. 3. — Ekspedycya Miejsca i zamiejscowa ul. Czarnieckiego 12. Pojedyncze numery do nabycia w trafikach i biurach dzienników. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 510.

Telefon Administracyi 637.

Prenumerata:

zamiejscowa:		miejsceowa:	
rocznie	40 K	rocznie	36 K
kwartalne	20 K	kwartalne	18 K
W Niemczech 4 K 10 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 5 K 50 h. miesięcznie.	kwartalne	kwartalne	9— K
	10— K	kwartalne	3— K
	3—60 K		

„Przewodnik bankowy i literacki“ dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymają darmo i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca kwartalnie i miesięcznie za dopłatą: pierwsi 3 K — h., drudzy 1 K. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 12 K.

Ceny ogłoszeń (anonsów) kupieckich, osób prywatnych i t. p.: Wiersz petitowy 7 łamowy lub jego miejsce 30 hal. tabelaryczny i liczbowy 40 hal.

Nadesłane po 1 kor., kronika 1'50 kor., za wiersz 4 łamowy lub jego miejsce miary petitowej. Ogłoszenia władz rządowych: autonomicznych po 30 hal., tabelaryczne i liczbowe po 40 hal. za wiersz petitowy 4 łamowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia liczbowe, tabelaryczne i statutowe Towarzystw ubezpieczeniowych i t. p. po 60 hal. za wiersz petitowy 4 łamowy lub jego miejsce.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracya „Gazety Lwowskiej“ Lwów Podwale l. 3, ogłoszenia kupieckie i osób prywatnych także biuro dzienników H. Buchstaba Lwów, ul. Karola Ludwika l. 21.

Lwów, dnia 18. października 1918.

Wiener Zeitung ogłasza:

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujący Najwyższy Manifest:

Do Moich wiernych Austryackich Ludów!

Od czasu Mego wstąpienia na Tron, jest Mem niezachwianem dążeniem osiągnięcie dla wszystkich Moich Ludów upragnionego pokoju, jakoteż wskazanie Ludom Austrii dróg, na którychby mogły one nie powstrzymywane przez przeszkody i tarcia rozwijać zbawiennie swoją siłę plemienną i zużytkowywać ją skutecznie dla swej duchowej i gospodarczej pomyślności.

Straszliwe zapasy wojny światowej tamowały dotychczas dzieło pokoju. Bohaterskie męstwo i wierność, ofiarne znoszenie niedostatków i braków broniły chwalebnie Ojczyzny w tych ciężkich czasach. Srogie ofiary wojny musiały nam zapewnić honorowy pokój, u którego wrót dzisiaj z pomocą Bożą stoimy.

Obecnie należy niezwłocznie przystąpić do przebudowy Ojczyzny na jej naturalnych a przeto najpewniejszych podwalinach. Życzenia Ludów Austrii muszą być przytem starannie z sobą pogodzone i doprowadzone do urzeczywistnienia.

Postanowieniem Mojem jest przeprowadzić to dzieło przy swobodnem współdziałaniu Moich Ludów, w duchu tych zasad, na których oparli się sprzymierzeni Monarchowie w Swej propozycyi pokojowej.

Stosownie do życzenia swych Ludów, Austria stać się ma Państwem związkowem, w którym każdy szczerp na obszarze swego osiedlenia tworzy swój własny organizm państwowy. Nieprzesądza się przez to bynajmniej zjednoczenia polskich obszarów Austrii z niepodległym Państwem Polskiem.

Miasto Tryest wraz ze swym obwodem, stosownie do życzenia swej ludności otrzymuje stanowisko odrębne.

To nowe ukształtowanie, nienaruszające w niczem integralności krajów Świętej Korony węgierskiej, ma zapewnić każdemu poszczególnemu państwu narodowemu jego samoistność; będzie ono jednak skutecznie ochraniać także wspólne interesy i wszędzie tam je uwydatniać, gdzie wspólność jest potrzebą życiową poszczególnych organizmów państwowych. W szczególności będzie potrzebne zjednoczenie wszystkich sił, aby wielkie zadania, które wynikają jako następstwa wojny, rozwiązać skutecznie wedle zasad prawa i sprawiedliwości.

Aż do przeprowadzenia tego przekształcenia w drodze ustawodawczej pozostają w mocy bez żadnej zmiany urzędzenia, istniejące dla ochrony ogólnych interesów. Mój Rząd otrzymał polecenie bezzwłocznego przygotowania wszystkich prac do przebudowy Austrii.

Do Ludów na których samostanowieniu będzie się opierało nowe państwo skieruję Moje wezwanie, aby współdziałały w tem wielkiem dziele przez Rady Narodowe — które składając się z posłów do Rady Państwa każdej narodowości — mają zastępować interesy Ludów w stosunku wzajemnym do siebie oraz w odniesieniu do Mojego Rządu.

W ten sposób niech Ojczyzna nasza, wzmocniona jednomyślnością składających ją narodów wyjdzie z burzy wojennej jako związek wolnych Ludów.

Oby błogosławieństwo Najwyższego towarzyszyło Naszej pracy, by wielkie dzieło pokoju przez Nas podjęte stało się szczęściem wszystkich Moich Ludów.

Wiedeń, 16 października 1918.

Karol m. p.

Hussarek m. p.

(7 klm. na południe od Allennes) i Oignies (o 4 klm. na południowo-wschód Carvin). Są to wszystkie wsie (największa z nich Carvin) w departamencie Pas de Calais.

Podane poniżej białe tony uzupełniają obraz obecnej sytuacji.

Austro-węgierski biuletyn wojenny.

Wiedeń, 17 października. Urzędowo ogłaszają dnia 17 października:

(Z włoskiego teatru wojny).

W obszarze Siedmiu Gmin odparto włoskie natarcie wywiadowe.

(Z albańskiego teatru wojny).

W Albanii na północ od Tirany toczyły się walki straż tylnych.

Serbowie posunęli się do zachodniej Morawy.

Ataki ich na Wschód od Krusevac odparto.

Szef sztabu generalnego.

Niemiecki biuletyn wojenny.

Berlin, 17 października. Biuro Wolffa ogłasza: Wielka kwatera główna dnia 17 października:

(Z zachodniego teatru wojny).

Grupa wojsk bawarskiego Następcy tronu, księcia Ruprechta: Na polu walki cofaliśmy nasz front na linię na wschód od Thourout-Coolscamp-Ingelnunster w związku z tem poza Lys. Po najsilniejszym ogniu skierowanym na opuszczony przez nas teren podsuwał się nieprzyjaciół pod nasze nowe stanowiska. Po obu stronach Coolscamp zaatakował je wielkimi siłami, pod Thourout i Ingelnunster w wypadkach częściowych. Także i przeciw frontowi nad Lys pod Kortryk i Menin prowadził on swoje gwałtowne ataki. Nieprzyjaciół wszędzie odparto. Przeciwno naszemu nowemu frontowi między Lille i Douai postąpił nieprzyjaciół wczoraj za nami sz do linii Carpinghem, Allennes los Marais-Carwin Oignies, na odcinku Selle wtargnął nieprzyjaciół pod Haussy do naszych linii. Bataliony cyklistów odrzuciły nieprzyjaciół w kontrataku i zajęły znowu dawne stanowisko. Ostrzeliwanie miasta Douain przez artylerję angielską trwa w dalszym ciągu i spowodowało dalsze ofiary wśród mieszkańców francuskich i uchodźców.

Grupa wojsk niemieckiego Następcy Tronu: Na froncie Oisy czasowa walka artylerji; ponowne ataki Francuzów na północ od Origny odparto. Nad Aisą i nad Aisą załamały się silne francuskie ataki przed naszymi nowymi liniami na zachód od Grand Pro.

Grupy wojsk gen. Gallwitza: Na wschód od Aise odparto ataki amerykańskie, których główne uderzenie skierowane było przeciw Champigneulle i Landres. Obie miejscowości zatrzymaliśmy. Wzgórze

na południowy wschód od Landres pozostało po zmiennej walce w ręce nieprzyjaciół. Ponowne ataki nieprzyjaciół także na wschodnim brzegu Mozy załamały się. Przy odparciu nieprzyjaciół szturmującego na zachód od Flabas przy pomocy wołów pancernych odznaczyła się pierwsza dywizya obrony krajowej.

(Z południowo-wschodniego teatru wojny).

Przed naszym nowym frontem między Jagodzina a Niszem dotarł nieprzyjaciół do zachodniej Morawy, Krusevac i Aleksinaca. Ataki częściowe, które prowadził z tej linii zostały odparte.

Pierwszy generalny kwatermistrz: Ludendorff.

WOJNA.

Komunikat wieczorny.

Biuro Wolffa ogłasza dnia 17 b. m. wieczorem: Między Cateau a Oise nieprzyjaciół ponownie atakował na froncie szerokości przeszło 35 klm.

Zamierzona przy użyciu ogromnych środków próba przełamania została udaremniona.

Ataki nieprzyjaciół rozbity się po części przed naszymi liniami, po części powstrzyliśmy atak przed stanowiskami naszej artylerji.

We Flandryi i nad Aisą oraz nad Mozą tylko lekkie walki.

W sprawie odpowiedzi rządu niemieckiego na notę Wilsona.

Onegdajsze berlińskie dzienniki wieczorne donoszą: Rząd zebrał się przed południem na posiedzenie celem przeprowadzenia narad nad odpowiedzią na notę Wilsona.

Localanzeiger donosi, że rząd niemiecki ma już w ręku tekst noty Wilsona.

Półoficyalny głos niemiecki.

Nordd. Allg. Ztg. pisze w artykule formującym zapatrywania redakcyi na obecne położenie, co następuje:

Wilson okazał przez swoją pierwszą notę, że zajmuje stanowisko zdecydowane, zarówno odnośnie do sprawy pokoju jak i do sprawy wojny, i że tak tu, tak i tam postanowił silnie woli swoją przeprowadzić.

Udowodnił on, że nie da się sterroryzować kierunkowi politycznemu senatora Lodge, który w sierpniu 14 punktem Wilsona przeciwstawił swoich 10 konkretnych warunków pokoju, oznaczających nie innego, jak pokój przemocy.

Stanowcze słowa Asquitha.

Z Londynu donoszą: Asquith oświadczył w mowie, wypowiedzianej w klubie liberalnym w sprawie oferty pokojowej, że obie noty Wilsona do Niemiec trzymane były w duchu i treści takiej, jakiej wymagała chwila i nie pozostawiała żadnej drogi do wykrętów.

Asquith podniósł znaczenie i sprawiedliwość warunków postawionych w ostatniej nodzie i podkreślił, że jest niemożliwe pertraktować z wrogiem, który zatapiał okręty pasażerskie, swawolnie niszczył miasta we Francji i popełniał barbarzyństwa na jeńcach.

Musimy — zakończył Asquith — stworzyć dla siebie gwarancję, że rząd, który wezwał nas do rokowań, nie będzie hodził starym pruskiemu militarystom wprebranemu w maskę demokracji.

To jest jądrem kwestyi. To jest wielkim pytankiem, na który tylko sami Niemcy udzielić mogą odpowiedzi.

Głosy prasy amerykańskiej i angielskiej.

Washington Post pisze: Koalicja tak długo będzie biła Niemców, póki nie otrzyma dostatecznych rękojm, że zdrada niemiecka jest niemożliwa.

Boston Post: Niemcy muszą natychmiast wycofać swe łodzie podwodne, wydać w ręce koalicji flotę, zgodzić się na obsadzenie przez wojska koalicji Helgolandu i Kilonii, a wreszcie wycofać się ze wszystkich twierdz, położonych po lewej stronie Renu.

Westminster Gazette: Niebawem okaże się, czy Niemcy po ostatnich swych klęskach przyszyły do przekonania, iż nie mogą dalej prowadzić wojny, czy też knują jakiś podstęp. W razie takiego podstępu, Niemcy muszą być przygotowane na bezwzględną karę, jaka na nie spadnie.

Walki, jakie się toczą na froncie zachodnim koalicja wygrywa i wygrywać będzie dalej. Wojska koalicji, mimo krzykliwych artykułów prasy niemieckiej i butnego ich tonu, niebawem już oswoбятся całą Francją i Belgię i wstąpią na ziemie niemiecką. A wtedy Niemcy poznają co to jest prowadzić walkę na własnej ziemi i jakie są jej skutki. Wtedy też nie pomoże ponowne proszenie o pokój, tylko kara będzie wymierzona bezwzględnie.

Konferencya koalicyjna w Charbinie.

Wedle moskiewskiej Prawdy, odbyła się w Charbinie konferencya przewodniczącego Rady ministrów sybirskiej z misją angielską i japońską i z delegatami miejscowego rządu.

Rożuchy pokojowe w Medyolanie.

Berner Tagblatt donosi: Jak z Medyolanu telegrafują, zakończył się już strajk pokojowy w fabrykach i tramwayach. W związku z temi zdarzeniami aresztowano w Medyolanie dwanaście osób za sprzeniewierzenie się idei wojny.

Francuzi w Sofii.

Szwajcarskie Biuro telegraficzne donosi z Sofii: Francuski pułk przybył do Sofii. Wybiegające ze stolicy Bułgarii koleje strategiczne obsadziła już armia francuska. Trzy dywizye bułgarskie, a mianowicie 8, 10 i 14, pozostają nadal pod bronią. Tworzą one przyznaną Bułgarii przez entente siłę zbrojną.

Angielski monitor w porcie Ostendy.

Podług niepotwierdzonej jeszcze informacji haskiej, angielski monitor, po pokonaniu przeszkód napiętrzonych w wjadzu, dostał się do portu Ostendy i ostrzeliwał jego urządzenie.

Nowy gabinet w Turcji.

Z Konstantynopola telegrafują: Gabinet Talaata baszy ustąpił, nowy objął już swe czynności. Wielkim wezyrem i równocześnie ministrem wojny został Izzet basza; ministrem spraw wewnętrznych Fethi bey, niegdyś poseł turecki w Sofii, ministrem marynarki Neuf bey, komendant wojennego tureckiego okrętu „Hamidze“ w czasie wojny bałkańskiej, ministrem skarbu Dżawid bey. Minister spraw zagranicznych nie został dotychczas mianowany. Obowiązki jego powierzono czasowo byłemu tureckiemu ambasadorowi w Rzymie, Rabi beyowi.

Z Warszawy.

(Ogłoszenie Rady Regencyjnej. — Tworzenie gabinetu. — Rada Narodowa. — Oczekiwanie Piłsudskiego. — Przejmowanie administracyi. — Akademia górnicza. — O polską policję. — Zawieszenie Nowej Gazety).

Monitor Polski przynosi następujące ogłoszenie Rady Regencyjnej: Do czasu zwołania Sejmu konstytucyjnego na zasadach podniesionych w naszym orędziu, dnia 7 października b. r. wszystkie rozporządzenia z mocą ustawodawczą będą wydawane przez nas pod odpowiedzialnością Rady Ministrów. Tracą one moc obowiązującą, o ile nie będą przez Rząd przedstawione na pierwszym posiedzeniu najbliższego Sejmu dla uzyskania jego sankcyi.

*

Projekt utworzenia gabinetu koalicyjnego, przedstawiony przez ks. Janusza Radzi-

10

Georges Ohnet.

OSTATNIA MIŁOŚĆ.

(Ciąg dalszy).

Armand usiadł na niskim taburecie, niemal u stóp księżnej i ująwszy dłoń jej, czego mu ona nie bronila, opowiadał jej z cicha i tkliwie o pierwszych swych wrażeniach, gdy ją ujrzał promieniającą młodocia i urodą na balu. Owładnęła nim od razu bez możliwego oporu. Odtąd miał tylko jedno pragnienie: nie żeby posiadać jej miłość, lecz by ją kochać i być jej służą przywiązanym a wiernym. Wszystko dla niej i przez nią...

Ona słuchała go w niemym upojeniu. Głos jakiś wewnętrzny szeptał jej ciągle: Ty go także kochasz! A wtedy przenikała ją chwilami trwoga, która mąciła jej umysł, ploszyła radość jej serca...

Nagle podniosła głowę i spojrzała na niego. On stał teraz pochylony nad nią tak blisko, że czuła oddech jego na swej twarzy. Nie mówił już nic, lecz ustami swemi zdawał się szukać jej ust.

Wyrężyła gwałtownie ramiona i usiłowała odciąć go od siebie.

— Armandzie — szepnęła — przez li-

tość!

Ale on, uniesiony szalem, pochwycił ją w objęcia. Usta ich połączył pocałunek długi, namiętny...

Od tej chwili egzystencya ich obojga zmieniła się zupełnie. Ona była w ustawicznej gorączce i niepokoju, usiłując ukryć swoje uczucia przed światem. Armand jeszcze rzadziej ukazywał się teraz w salonie

księżnej. Ale stała zaloty Waradina zaczęły mu się tak silnie niepodobać, że wreszcie zażądał od Myny, aby stanowczo oddaliła tego natarczywego wielbiciele.

Księżna bez wahania uczyniła temu żądaniu zadość, co jednak pociągnęło za sobą ważne następstwa. Waradin podrażniony w swym uczuciu i dumie, zaczął pilnie każdy krok jej śledzić. Długo nie wyszedł nie mógł; księżna, jak zwykle, odwiedzała swoich ubogich chorych. Aż wreszcie dnia jednego, idąc za nią, doszedł do wejścia świeżo wybitego w murze ogrodu hr. de Fontenay. Trzy razy tam powrzał i czatował, aż wreszcie pewnego wieczoru ujrzał wychodzącą ztamtąd księżną. Poszedł w ślad za nią.

Księżna usłysawszy za sobą kroki, obróciła się i z najwyższem przerażeniem poznała majora. Zatrzymała się w osłupieniu. On zaś, kłaniając się jej nisko, rzekł z przesadną grzecznością:

— Niech księżna tu nie stoi... Przecho- dzący mogliby ją poznać. Racz mi księżna pozwolić, że ją odprowadzę do jej powozu.

W ponurem milczeniu szli razem aż do miejsca, w którym fiaker czekał na nią. Ona tymczasem zdołała opamiętać się nieco i wsia- dając do powozu i patrząc na Waradina śmia- ła, rzekła:

— Niech pan zajmie obok mnie miej- sce. Muszę z panem pomówić...

Waradin wsiadł. Woźnica, nie otrzyma- mawszy rozkazu, stał w miejscu, a tymcza- sem w powozie odbyła się następująca krót- ka, ostra rozmowa:

— Jak pan śmiałeś mnie szpiegować? — spytała księżna.

— Jak księżna mogła mnie tak oby- dnie zdradzić?

— Czyż powzięłam jakiegokolwiek zobowiązania wobec pana?

— Milcząco zgodziłaś się pani nikomu- większych niż mnie nie okazywać względów...

— Czy być może? Mówisz pan tak, jakbyś był moim mężem...

— Gdybym nim był, nie byłbym ani gorzej oszukany, ani bardziej wściekły. Księżna nadużyła mojej dobrej wiary i mej cierpliwości... Ale ja się zemszczę!

— Pan grozisz mnie? kobiecie?

— Te nie idzie o księżną, lecz o jej kochanka!

Na te słowa księżna zemilnęła z przestachu. Dotychczas nie pomyślała o tem, że major mógł pociągnąć do odpowiedzialności Armanda. Struchlała więc na myśl, jakie niebezpieczeństwo mogło grozić człowiekowi przez nią ukochanemu ze strony tak groźnego przeciwnika. Po chwili, mając łez pełne oczy, zawołała:

— W ładny sposób odpłacasz mi się pan za dwuletnią przyjaźń! Za to, że byłam dobrą i wyrozumiałą dla pana, chcesz mi teraz wyrządzić krzywdę!

Widząc ją tak zgębnoną, Waradin postanowił z tego skorzystać i wymórz na niej oddalenie rywala.

— Księżna wie — ozwał się — że jeśli tak przemawiam, to dla tego, iż moje uczucie dla pana doprowadzone jest do rozpaczności... Stosunek księżny z Armandem nie pozostanie długo w tajemnicy i okryje mnie śmiesznością. Nie mogę ścierpieć tego, aby kto inny odniósł tryumf tak rychło, gdy ja od lat dwóch napróżno się kocham. Chyba, jeżeli księżna uczyni dla mnie ustępstwo ze swej miłości własnej...

— Jakie ustępstwo?

— Pozwalając mi powrócić, a oddalając hrabiego de Fontenay...

Ona podniosła głowę i poczerwieniała z gniewu. Oczy jej ciskały iskry.

— Mam go oddać? jego? Oddać go dla pana?

Zażądał się szyderczo.

— A więc dobrze! — zawołał major. — Ja go zabiję!

Firma.

Firm. 77/18 Sp. II. 3. Aenderungen bei einer bereits eingetragenen Firma. Im Register wurde am 14 Juni 1918 bei der Firma: Wortlaut: Biester & Swoboda. Sitz: Bi. la. Betriebsgegenstand: Hut- und Strumpf- und Schuhfabrik. Folgende Aenderung eingetragen: Ausgetreten der Gesellschafter Johann Biester. Nunmehriger Alleininhaber der bisherige Gesellschafter Gustav Swoboda. Firmazeichnung nunmehr: der Inhaber schreibt eigenhändig den Firmawortlaut.

K. k. Kreis- als Handelsgericht, Abt. II.
Wadowice, am 14 Juni 1918. (4705)

Firm. 887 Rg. A. II. 55 Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek. Do rejestru Oddział A. wciągnięto następująco: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Wohl i Ska handel obuwia we Lwowie. Wystąpiła: Rachela Dromelschläger, odtąd właścicielem sam Izrael Wohl kupiec obecnie we Lwowie ul. Słoneczna 9, który firmę podpisywać będzie w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieści swój podpis I. Wohl. Prokurę Szymona Dromelschlagera wykreślono. Dzień wpisu: 7 sierpnia 1914.

C. k. Sąd krajowy jako handl., Oddział IV.
Lwów, dnia 31 lipca 1914. (4922)

Firm. 349 Rg. A. II. 119. Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej. Wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Przedsiębiorstwo budowy Juliusz Cybulski, inżynier cywilny dla architektury i budownictwa łąkowego. Przedmiot przedsiębiorstwa: wykonywanie architektury i budownictwa łąkowego i połączonych z tem przedsiębiorstw. Właściciel: Juliusz Cybulski, inżynier cywilny we Lwowie. Prokurę udzielił: dr. Stanisławowi Krókowskiemu, kandydatowi adwokatowi we Lwowie. Dzień wpisu: 16 lipca 1918.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddz. IV.
Lwów, dnia 11 lipca 1918. (4919)

Firm. 442/18 Stow. III. 12. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Regulice (s. p. Krzeszowice). Brzmienie firmy: „Spółka oszczędności i pożyczek w Regulicach, stow. zarej. z nieogr. poręką“. 1. Członkowie dyrekcji umarli: Stanisław Ryba i Józef Kaduzka. 2. Członkowie dyrekcji wybrani: Jan Karcia, rolnik w Regulicach l. 24 i Stanisław Hapka, rolnik z Grojca. Data wpisu: 19 września 1918.

C. k. Sąd krajowy jako handl., Oddział II.
Kraków, dnia 19 września 1918. (4929)

Firm. 404 Rg. C. II. 228. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Dnia 23 lipca 1918 przy firmie brzmienie: Towarzystwo eksploatacyi rafy „Lechia“ spółka z ogr. odpow. Siedziba: Lwów. Wpisano w rejestrze następujące zmiany: Zmiana kontraktu spółki w §§ 7 i 8 nastąpiło na Walnem Zgromadzeniu spółników odbytem dnia 20 maja 1918 na podstawie poświadczenia notaryalnego tej samej daty L. rep. 6384 w tym kierunku, że spółka ma odtąd tylko jednego zawiadowcę w osobie Henryka Tomarnickiego i że podpis firmy następuje w ten sposób, że pod wypisaniem lub wydrukowaniem brzmieniem firmy umieszcza swój podpis jeden zawiadowca. Wystąpił zawiadowca Izaszaw Sroczyński.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.
Lwów, dnia 17 lipca 1918. (4945)

Firm. 115/18, 116/18, 118/18 B. I./16. Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen. Enzutragen ist im Register. Sitz der Firma: Wien I. Schotten-gasse 1. Firmawortlaut: Allgemeine Depositen-Bank filiale Drohobycz, polnisch: Powszechny Bank depozytowy filia w Drohobyżu, ukrainisch: Zahalraj Bank depozytowy filia w Drohobyżu. Statutenänderung: Die Gesellschaft gründet sich nunmehr auf die zuzulage Beschlusses der a. o. Generalversammlung der Aktionäre vom 28 Dezember 1916 im § 3 geänderten, vom k. k. Ministerium des Innern mit dem Erlasse vom 1 Mai 1918 Z. 18275 genehmigten Statuten. Hienach besteht das Aktienkapital nunmehr

aus 80 Millionen Kronen, zerteilt in 200.000 Stück voll eingezahlte auf Inhaber lautende Aktien á 200 Fl. öw. beziehungsweise 400 Kronen. Vertretungsbefugt: Zum Vorstand und Leiter der Filiale wurde Herr dr. Tobias Askenase in Lemberg bestellt; derselbe ist berechtigt, die Firma der Filiale kollektiv mit zwei Dirigenten oder mit einem Prokuristen der Filiale bzw. mit einem Mitglied des Verwaltungsrates der Gesellschaft zu zeichnen und wird diese Zeichnung darauf vorgenommen, dass unter dem Wortlaute der Firma Allgemeine Depositen-Bank Filiale Drohobyż, in polnischer Sprache: Powszechny Bank depozytowy filia w Drohobyżu, der Obgenannte gemeinsam mit einem Verwaltungsrate der Gesellschaft oder mit einem zweiten Leiter der Filiale bzw. mit einem Prokuristen dieser Filiale seine eigenhändige Unterschrift beisetzen wird. Prokura erteilt dem Herrn dr. Eduard Nelke, Direktionssekretär der Allgemeinen Depositen Bank, Wien. Derselbe zeichnet per procura für die Allgemeine Depositen Bank in Wien kollektiv mit einem Prokuristen der Gesellschaft, in dem unter dem vorgedruckten oder von wem immer geschriebenen Wortlaut der Firma seine Fertigung setzt. Datum der Eintragung: 15 Juni 1918.

K. k. Kreis- als Handelsgericht, Abt. II.
Sambor, am 14 Juni 1918. (4904)

Firm. 431/18 Stow. V. 340. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Brzesko miasto. Brzmienie firmy: Spółka gospodarza nauczycieli ludowych powiatu brzeskiego, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Data statutu: Brzesko, dnia 30 sierpnia 1918. Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem spółki powiatowej jest nabywanie i dostarczanie jedynie członkom spółki środków żywności, opału, światła, odzieży, obuwia, bielizny i innych przedmiotów gospodarstwa domowego dobrej jakości po cenach możliwie najniższych. Spółka osiąga ten cel przez zakładanie i prowadzenie sklepów i magazynów, powierzenie istniejącym własnym sklepom zakupu i sprzedaży towarów wyłącznie dla własnych członków, a w razie potrzeby przez wytwarzanie artykułów we własnych zakładach przemysłowych założonych według ustaw obowiązujących. Czas trwania: Jest nieograniczony. Dyrekcja składa się z pięciu członków. Do pierwszej dyrekcji wybrano Wiktora Węglarskiego, kierownika szkoły w Jaworskim, Marcelego Ciska, dyrektora szkoły w Brzesku i Stanisława Dyli, nauczyciela w Okocimie. Podpis firmy (F. Z.): Dyrekcja będzie podpisywała firmę w ten sposób, że pod firmą Spółki umieszczą swoje podpisy wszyscy trzej dyrektorzy wybrani. Ogłoszenia następują przez przybicie w lokalach sklepowych dyrekcji. Udziały członków: Udział członka wynosi 10 koron. Każdy członek może mieć więcej udziałów. Odpowiedzialność członka sięga do sumy dwukrotnego deklarowanego udziału. Wpisy szczegółowe: Rada nadzorcza składa się z 5 członków. Data wpisu: 14 września 1918.

C. k. Sąd kraj. jako handlowy, Oddział II.
Kraków, dnia 14 września 1918. (4931)

Firm. 534 Rg. C. II. 276. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Dnia 29 lipca 1918 r. przy firmie brzmienie: Spółka dla obrotu towarowego Galicyi z Rosyą i Ukrainą Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba: Lwów. Wpisano w rejestrze następujące zmiany. Na Walnem Zgromadzeniu spółników odbytem dnia 14 lipca 1918 uchwalono zmianę kontraktu spółki w art. II. § 4 art. III. § 7 i art. V. § 10, a w szczególności, że przedmiotem przedsiębiorstwa jest odtąd pielęgnowanie obrotu towarowego w kraju i zagranicą, a w szczególności utrzymywanie stosunków handlowych Galicyi z Rosyą i Ukrainą i wogóle z państwami i krajami ościennymi, spółka będzie importować i eksportować wszelakiego rodzaju towaru i wogóle trudnić się wszelkimi handlowymi czynnościami kupieckimi na własny, lub obcy rachunek. Dla osiągnięcia swoich celów może spółka utrzymywać składy towarowe, filie swoje i agencje w kraju i poza granicami i uczestniczyć w innych tego rodzaju przedsiębiorstwach. Wogóle może spółka przedsięwziąć wszelkie czynności, zmierzające do osiągnięcia jej celów, przestrzegając odnosnych przepisów ustawowych. Sprawdzone towary rozdzielane będą w odpowiedni sposób na pokrycie zapotrzebowania ludności Galicyi. Ewentualna nadwyżka artykułów spożywczych pozostająca po pokryciu zapotrzebowania ludności Galicyi będzie oddawana do rozporządzenia c. k. Urzędu wy-

żywienia ludności w Wiedniu. Kapitał zakładowy podwyższony został do kwoty 15,500.000 koron, na poczet którego wpłacono gotówkę 930.000 koron. Zawiadowcami wybrani: dr. Tadeusz Odziejewski zastępca dyrektora Zakładu dla obrotu zbożem i Józef Bader współwłaściciel firmy „Remaszkan i Bader — wszyscy we Lwowie“. Zawiadowcę Jana Makuszewskiego oraz zastępców zawiadowców Stanisława Lamerta i dr. Augusta Rodakiewicza z powodu rezygnacyi wykreślono.

C. k. Sąd krajowy jako handl. Oddz. IV.
Lwów, dnia 26 lipca 1918. (4948)

Firm. 436 18 Stow. V. 342. Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Kraków. Brzmienie firmy: „Świt“ Towarzystwo Podgórskich kolejarzy dla budowy tanich domów mieszkalnych, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Data statutu: Kraków, dnia 23 sierpnia 1918. Przedmiot przedsiębiorstwa: celem Towarzystwa jest podnieść gospodarstwo członków przez dostarczanie mniej zamożnym, tanich małych mieszkań po myśli ustawy z 22 grudnia 1910 Nr. 242 Dz. p. p. i stosownie do statutu dla państwowego funduszu mieszkaniowego wydanego w myśl rzezonej ustawy. W tym celu będzie Towarzystwo budowało domy dla wynajmowania małych mieszkań kolejarzom, będącymi członkami Towarzystwa. Czas trwania: jest nieograniczony. Dyrekcja: Zarząd składa się z 12 członków, którzy wybierają z pośród siebie przewodniczącego i dwóch zastępców przewodniczącego. Do zastępcstwa Towarzystwa na zewnątrz uprawnionych atoli jest tylko pięciu członków zarządu, mianowicie: przewodniczący, dwaj zastępcy przewodniczącego i dwaj członkowie zarządu przez zarząd w tym celu wybrani. Piewszy zarząd ustanawia się na czas aż do końca roku 1918 i składa się z pp. Jana Tyrańskiego, Franciszka Urbańca, Józefa Kiezbaka, Jana Widła, Jana Janusa, Teofila Szymańskiego, Franciszka Zachety, Stanisława Żuwały, Józefa Głowackiego, Antoniego Jamnera, Jakóba Drelicharza i Michała Lamota, wszystkich w Podgórzu zamieszkałych. Z pomiędzy tych członków zarządu przystąpiwać będzie prawo zastępcstwa Towarzystwa na zewnątrz tyl: o 5 członkom t. j. pp. Janowi Tyrańskiemu, Franciszkowi Urbańcowi, Antoniemu Jamnerowi, Janowi Janusowi, Teofilowi Szymańskiemu. Podpis firmy (F. Z.): pod wyciśniętą stampką brzmieniem firmy umieszcza swoje podpisy dwaj członkowie zarządu do zastępcstwa na zewnątrz upoważnieni. Ogłoszenia: zawiadomienia i wszelkie obwieszczenia wychodzące od Towarzystwa, będą podawane do wiadomości przez ogłoszenie przynajmniej jednorazowe w którymkolwiek dzienniku lub tygodniku krakowskim. Udziały członków: Udział członka wynosi 100 koron. Członek może mieć więcej udziałów. Odpowiedzialność: Członkowie odpowiadają za zobowiązania Towarzystwa do drugiej kwoty udziałowej. Wpisy szczegółowe: Rada nadzorcza składa się z 12 członków. Data wpisu: 14 września 1918.

C. k. Sąd krajowy jako handl., Oddział II.
Kraków, dnia 14 września 1918. (4930)

Firm. 220 Rg. C. II 303. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Krajowe zbiorniki i rurociągi w Borysławiu, spółka z ograniczoną odpow. Przedmiot przedsiębiorstwa: Prowadzenie ruchu krajowych zbiorników i rurociągów w zagłębiu naftowym borysławskim, w szczególności odbiór ropy na kopalniach, lub też na wybudowanych przez kraj łocznjach, przetwarzanie tejże do zbiorników krajowych, lub wydzierżawionych, magazynowanie ewentualnie zaliczkowanie tejże, ropy i sprzedaż. Budowa rurociągów łoczni i zbiorników na rachunek własny lub komisowy. Forma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie udziałowym w formie aktu notaryalnego z daty Kraków, dnia 8 czerwca 1917 L. rep. 9664. Czas trwania: nieograniczony. Wysokość kapitału zakładowego: 20.000 koron w całości gotówką wpłacone. Uprawnieni do zastępcstwa: zawiadowcy. Zawiadowca: Jan Błaehowski dyrektor administracyjny Karpackiego Towarzystwa naftowego we Lwowie ul. Trzeciego Maja 9 gmach Banku przemysłowego. Podpis firmy: następuje w ten sposób, że pod wypisaną przez kogokolwiek, wydrukowaną lub wyciśniętą pieczęcią firmy spółki umieszcza swe podpisy dwaj zawiadowcy względnie jeden zawiadowca i jeden prokurzysta. Prokurę udzielono: Mieczysławowi Longchamps

dyrektorowi spółki naftowej w Borysławiu. Spółka posiada radę nadzorczą złożoną z 5 członków. Dzień wpisu: 23 maja 1918.

C. k. Sąd krajowy jako hand., Oddział IV.
Lwów, dnia 21 maja 1918. (4665)

Firm. 45/18, Stow. II. 1409. Wpis stowarzyszenia. Siedziba stowarzyszenia: miasto Brzeżany. Brzmienie firmy: Spółka gospodarcza nauczycieli ludowych powiatu brzeżańskiego, stowarzyszenie zarejestr. z ograniczoną poręką. Data statutu: 2 września 1918. Przedmiot i cel przedsiębiorstwa: nabywanie i dostarczanie jedynie członkom spółki środków żywności, opału, światła, odzieży, obuwia, bielizny i innych przedmiotów gospodarstwa domowego dobrej jakości, po cenach możliwie najniższych. Dyrekcja składa się z trzech członków: Jana Petryckiego, stałego kierownika szkoły z Wierzbowa; 2. Wandy Paulowej, nauczycielki szkoły wydziałowej z Brzeżan i 3. Bernarda Łopuszańskiego, stałego nauczyciela 6-klasowej szkoły męskiej w Brzeżanach. Podpis firmy: Pod firmą spółki podpisują się dwaj członkowie dyrekcji. Ogłoszenia: Ogłoszenia dla członków następują przez przybicie w lokalach sklepowych dyrekcji. Zwołanie walnego zgromadzenia uskutecznione będzie przez dyrekcję w drodze okólnika. Jeden egzemplarz tego okólnika ma być afiszowany w lokalu spółki, a jeden w miejscu urzędowania Rady szkolnej okręgowej w Brzeżanach. Udziały członków: Udział członka spółki wynosi 10 K, a odpowiedzialność każdego członka za zobowiązania spółki ograniczona jest do dwukrotnej wysokości udziału. Dzień wpisu: 13 września 1918.

C. k. sąd obwodowy jako handlowy, Oddz. II.
Brzeżany, 12 września 1918. (4936)

Firm. 494 Stow. V. 273. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Lwów. Brzmienie firmy: Związek gospodarzy funkcyjaryszu państwowych grupa funkcyjaryszu pocztowych, stow. zarej. z ograni. por. Zmiana statutu: nastąpiła na walnem zgromadzeniu delegatów odbytem dnia 15 czerwca 1918 jak odpis protokołu przechowywany w zbiorze załączek, w tym kierunku, że zmieniono liczebny porządek §§ 5, 6, 7, 8, 10, 11 ust. 3 i 4, skreślono §§ 4 ust. końcowy, 8 ust. 2—9, 11 ust. 1 i 2, 44, oraz zmieniono §§ 1, 3, 4, 7, 11, 14, 15, 19, 20, 22, 25, 26, 27, 28, 32, 40, 48 i uchwalono nowe postanowienia w §§ 5, 10, 11, 12, 13, 36, 37. Przedmiot przedsiębiorstwa odtąd: ochrona interesów ekonomicznych i podniesienie dobrobytu członków przez: a) nabywanie, wytwarzanie i dostarczanie artykułów gospodarstwa domowego i środków spożywczych tylko dla członków, b) zakładanie i prowadzenie sklepów i magazynów oraz przedsiębiorstw i warstatów przemysłowych, lub przystępowanie do już istniejących, cel obniżenia cen artykułów spożywczych i innych potrzeb codziennego życia członków. Dyrekcja: składa się odtąd z trzech członków i trzech zastępców wybieranych przez radę nadzorczą na lat 3. Podpis firmy odtąd: następuje w ten sposób, że pod firmą stowarzyszenia kładą swe podpisy dwaj członkowie dyrekcji, albo jeden z nich z jednym do tego upoważnionym zastępcą członka dyrekcji. Dzień wpisu: 17 lipca 1918.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddz. IV.
Lwów, dnia 11 lipca 1918. (4809)

Firm. 666/14 Stow. II. 105. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, що на загальних зборах „Українського Народного Дома“ зареєстроване стоваришеня господарске з обмеженою порукою в Вікні, дня 22 марта 1914 змінено статут а особливо буде від тепер: Сідше фірми: Вікно коло Грималова. Висліве фірми: Українській Народний Дім, зареєстроване стоваришеня господарске з обмеженою порукою в Вікні коло Грималова. Предмет підприємства: а) уділене луше своїм членом дешевих і пристуних позичок на піднесена їх господарства або промислу, б) прийманя капітали до обороту за условленям опроцентованем в хосня своїх членів. Оголошена Товариштва будуть уміщувани на таблиці на локалі стоваришеня або в одній з Львівських часописей яку означит надзираюча рада. Дата впису: 17 липня 1914.

Ц. к. Суд окружный jako торг., Відділ II.
Тернопіль, 10 серпня 1918. (4842)

Firm. 440/18 Oddz. A. III. 19. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: "Towarzystwo dla budowy przemysłowych Schleyen i Ska", po niemiecku: "Industriebau-Gesellschaft Schleyen u. Co". Przedmiot przedsiębiorstwa: Wykonywanie budowy i zakładów przemysłowych wszelkiego rodzaju, w szczególności wapienników cegielni, fabryk ceramycznych, palenisk przemysłowych, kominów fabrycznych i obmurowania kotłów, rekonstrukcja i naprawa wzmiankowanych budowli, jakoteż nabywanie i sprzedaż (handel) wszelkiego rodzaju artykułów budowlano-technicznych i maszyn dla budowy owych zakładów przemysłowych potrzebnych. Forma spółki: jawna Spółka handlowa od 25 sierpnia 1918. Spółnicy osobliście odpowiedzialni: inż. Adolf, Włodzimierz Schleyen w Krakowie i inżynier Oskar Goldschmidt w Krakowie. Upoważnienie do zastępstwa: obaj spółnicy samodzielnie. Podpis firmy: pod wyciśniętym stampilem, lub przez kogoś z wypisanem brzmieniem firmy "Towarzystwo dla budowy przemysłowych Schleyen i Ska", po niemiecku: "Industriebau-Gesellschaft Schleyen u. Co" jeden ze spółników własnoręcznie podpis swój umieści. Dzień wpisu: 17 września 1918.

C. k. Sąd krajowy, j. handlowy, Oddział II. Kraków, dnia 17 września 1918. (4855)

Firm. 636/18. Wpis stowarzyszenia z ograniczoną poręką. Wpisano do rejestru dnia 16 września 1918. Siedziba firmy: Nisko. Brzmienie firmy: Spółka gospodarcza nauczycieli ludowych powiatu niskiego stow. zarej. z ograniczoną poręką. Data statutu: Nisko, dnia 27 sierpnia 1918 r. Przedmiot przedsiębiorstwa: nabywanie i dostarczanie środków żywności i innych artykułów gospodarstwa domowego. Dyrekcja: zarząd składa się z 5 członków. Członkami zarządu są: Ludwik Latawiec, Gustaw Jachowicz, Marya Zgórkówna i Henryk Stary, wszyscy z Niska, i ks. Leonard Lasocki z Rudnika. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą dwaj członkowie dyrekcji. Ogłoszenia następują przez obwieszczenie w lokalach sklepowych spółki. Udział członków ustanowiono na kwotę 10 koron. Odpowiedzialność: Członek stowarzyszenia przez deklarowanych udziałów odpowiada jeszcze kwotą równającą się podwójnej wysokości deklarowanych udziałów.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V. Rzeszów, dnia 14 września 1918. (4837)

Firm. 311 Reg. A. II. 116. Eintragung einer Gesellschaftsform. Eingelegt wurde in das Register Abteilung A. Sitz der Firma: Lemberg. Firmawortlaut: Verlagsgesellschaft "Galicia" Opatka u. Waldmann, polnisch: Spółka nakładowa "Galicia" Opatka i Waldmann, ukrainisch: Spółka nakładowa "Galicia" Opatka i Waldmann. Betriebsgegenstand: Ausgabe von periodischen Zeitschriften. Gesellschaftsform: offene Gesellschaft seit 15 April 1918. Persönlich haftende Gesellschafter (G): Emil Opatka, Chefredakteur, in Lemberg, Zimorowicza 15, derzeit Wien, Hockegasse, und Dr. Israel Waldmann, Advokat in Tarnopol, derzeit Lemberg, ul. Mochackiego 11. Vertretungsbefugte: beide Gesellschafter kumulativ. Firmazeichnung (F. Z.): Unter dem Abdruck, Stampiglie oder Niederschrift des Firmawortlautes in deutscher, polnischer oder ukrainischer Sprache, setzen beide Gesellschafter ihre Namen bei. Datum der Eintragung: am 21 Juni 1918.

K. k. Landes- als Handelsgericht, Abt. IV. Lemberg, am 18 Juni 1918. (4666)

Firm. 373 Rg. C. II. 312. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: "Demobil" spółka dla użytkowania materiałów wojennych spółka z ogr. por., po niemiecku: "Demobil" Kriegsmaterial-Verwertungs-Gesellschaft m. b. H.", po ukraińsku: "Demobil" spółka dla użytkowania wojennych materiałów, spółka z obniżeniem porokoju. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) zakupno materiałów i zakładów wojennych wszelkiego rodzaju, mogących służyć dla przemysłu i rolnictwa, względnie innych potrzeb krajowych, b) sprzedaż tychże materiałów i zakładów jednakowoż tylko bezpośrednio konsumentom, albo ich zawodowym organizacjom, c) wypożyczanie, względnie użytkowanie tychże przedmiotów na własny rachunek, d) przystępowanie w charakterze członka do innych organizacji o pokrewnych celach, e) przedsięwzięcie wszelkich czynności koniecznych do osiągnięcia powyższych celów. Forma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie działającym w formie aktu notaryalnego z daty Lwów, 23 maja 1918 L. rep. 2422. Czas trwania: nieograniczony. Wysokość kapitału zakładowego 700.000 koron na poczet którego wpłacono 175.000 kor. Uprawnieni do zastępowania: zawiadowcy. Zawiadowca: Jan Łopuszański, profesor Politechniki we Lwowie. Podpis firmy: następuje w ten sposób, że pod wypisaną przez kogokolwiek, wydrukowaną lub wyciśniętą firmą spółki, złożą swe własne ręczne podpisy dwaj zawiadowcy kolektywnie, albo też jeden zawiadowca z zastępcą zawiadowcy, lub prokurystą. Ogłoszenia skuteczne będą w "Gazecie Lwowskiej". Spółka posiada radę nadzorczą złożoną co najmniej z 10 osób. Dzień wpisu: 15 czerwca 1918.

C. k. Sąd krajowy, jako hand., Oddział IV. Lwów, dnia 14 czerwca 1918. (4737)

Firm. 319 Rg. C. II. 246. Zmiany dotyczącej firmy już wpisanej. Dnia 18 lipca 1918 przy firmie brzmienie: Spółka dla finansowania interesów górniczych, spółka z ogr. odpow. Siedziba: Lwów. Wpisano w rejestrze następujące zmiany. Prokurę udzielono Bernardowi Ziffowi prokuryscie powszechnego Banku depozytowego filii we Lwowie, który firmę spółki podpisywać będzie kolektywnie zawsze tylko z jednym zawiadowcą spółki t. j. z Szymonem Dische lub Dawidem Lessig z dodatkiem wskazującym na prokurę w ten sposób, że pod brzmieniem firmy przez kogokolwiek napisaniem lub pieczęcią wyciśniętą, umieści swój własnoręczny podpis na drugim miejscu z dodatkiem pp.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddz. IV. Lwów, dnia 13 lipca 1918. (4869)

Firm. 412/18 C. II. 135. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: "Leopoldin", Spółka budowa z ograniczoną odpowiedzialnością, po niemiecku: "Leopoldin" Baugesellschaft mit Beschränkter Haftung. Przedmiot przedsiębiorstwa: budowa realności, oraz nabywanie realności celem przebudowy i adaptacji i dalszej ich sprzedaży, przyjmowanie zarządów realności, oraz przedsiębiorstw. Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością po myśl ustawy z 6 marca 1906 L. 58 Dz. p. p. na zasadzie notaryalnego kontraktu spółki z daty Kraków, 29 sierpnia 1918 L. R. 17379. Czas trwania spółki jest nieograniczony. Zawiadowcą spółki jest Leopold Rosenzweig, kupiec w Tarnowie, obecnie w Krakowie, plac Dominikański l. 1. Wysokość kapitału zakładowego: Kapitał zakładowy wynosi 40.000 koron wpłacony w całości gotówką. Podpis firmy: Zawiadowca pod brzmieniem firmy wypisze swe nazwisko "Rosenzweig". Dzień wpisu 6 września 1918.

C. k. Sąd kraj. jako handlowy, Oddział II. Kraków, dnia 6 września 1918. (4775)

Firm. 607/18. Wpis stowarzyszenia z ograniczoną poręką. Wpisano do rejestru dnia 12 września 1918: Siedziba firmy: Leżajsk. Brzmienie firmy: Spółka hodowców drobin w Leżajsku, stow. zarej. z ogr. poręką. Data statutu: Leżajsk 30 lipca 1918. Przedmiot przedsiębiorstwa: Stowarzyszenie celem wspólnego spieniężenia jaj i drobin jakoteż wywieranie wpływu na podniesienie chowu drobin i produkcji jaj. Dyrekcja: Zarząd składa się z 3 członków. Członkami zarządu są: ksiądz Walenty Okulicki, Walery Kiszakiewicz i Kazimierz Muschik, oraz ks. Wojciech Łęgowski, jako zastępca sekretarza, wszyscy w Leżajsku. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą którykolwiek dwaj członkowie zarządu, względnie ich zarejestrowani zastępcy. Ogłoszenia następują przez umieszczenie przed lokalem spółki a nadto w "Czasopiśmie dla spółek rolniczych" i "Przewodniku Kółek rolniczych". Udział członków ustanowiono na kwotę 10 kor. Odpowiedzialność: Członek stowarzyszenia prócz deklarowanych udziałów odpowiada jeszcze kwotą równającą się wysokości deklarowanych udziałów.

C. k. Sąd obwodowy Oddz. V. Rzeszów, dnia 8 września 1918. (4836)

Firm. 583 Stow. V. 354. Wpis stowarzyszenia. Do rejestru stowarzyszeń wpisano dnia 29 lipca 1918: Siedziba stowarzyszenia: Lwów. Brzmienie firmy: Związek gospodarzy pod nazwą: Konsum urzędników sądu krajowego wyższego i Nadprokuratoryi Państwa we Lwowie, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Przedmiot przedsiębiorstwa: nabywanie i dostarczanie artykułów gospodarstwa domowego i środków spożywczych dobrej jakości po takich cenach przez założenie i prowadzenie sklepu i magazynu oraz zakupno i sprzedaż towarów wyłącznie dla własnych członków. Umowa stowarzyszenia (statut) z 5 lipca 1918. Udział wynosi 10 kor. Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jednokrotną kwotą udziału. Czas trwania nieograniczony. Ogłoszenia następują w jednym z codziennych lwowskich dzienników oraz przez przybicie w lokalu sklepowym. Dyrekcja składa się z 4 człon-

ków i 2 zastępców. Członkami dyrekcji są: Włodzimierz Zygadłowicz, Mieczysław Dniestrański, c. k. radcy wyższego sądu krajowego, Edward Borzemski, rewident rachunkowy, Karol Binder, starszy oficyał kancelaryjny, zaś zastępcami Karol Leibschang c. k. radca wyższego sądu kraj. i Karol Gerschul, sędzia, wszyscy we Lwowie. Uprawnieni do zastępstwa: dyrekcja. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie dwaj członkowie dyrekcji albo jeden członek dyrekcji z jednym prokurystą. Upoważnienie do podpisania firmy zostało członkowie dyrekcji Włodzimierz Zygadłowicz, Mieczysław Dniestrański i zastępca Karol Leibschang.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów, dnia 27 lipca 1918. (4665)

Firm. 301/18 Stow. VIII. 170. Wpis stowarzyszenia. Do rejestru stowarzyszeń wpisano dnia 16/9 1918: Siedziba stowarzyszenia: Przemysł. Brzmienie firmy: "Związek spożywczy funkcyjarysów instytucji finansowych i przemysłowo-handlowych", "Spożywczy Sojusz funkcyjarysów finansowych i przemysłowo-handlowych instytucji", Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością w Przemysłu. Przedmiotem stowarzyszenia jest zaopatrywanie członków w artykuły codziennego użytku i udzielanie pożyczek krótkoterminowych. Statut stowarzyszenia z 31 sierpnia 1918. Udział wynosi 25 kor. i jest płatny. Każdy członek odpowiada swoimi udziałami i podwójną sumą deklarowanych udziałów. Ogłoszenia następują przez obwieszczenie w lokalu Towarzystwa. Zarząd składa się z 4 członków. Członkami zarządu są: Sylwester Łuczyński, urzędnik Kasy oszczędności jako przewodniczący, Albert Węgrzyn, kasjer młyna parowego jako zastępca przewodniczącego, Włodzimierz Karpiak, urzędnik Szaławyci jako prowadzący księgi, Kazimierz Swoboda, urzędnik Towarzystwa ubezpieczeń jako skarbnik. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie dwóch członków zarządu.

C. k. Sąd obwodowy j. handlowy, Oddz. IV. Przemysł, d. 14 września 1918. (4874)

Firm. 323 Rg. C. II. 306. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: "Wielka Sarmacja" naftowa spółka z ogr. odpow. Przedmiot przedsiębiorstwa: nabywanie i wyciąganie naft z Saja jego terenów naftowych na pgr. lk. 1438/1 1438/6, 1438/11, 1438/12 w Kypnem prowadzenie, założenie, eksploataowanie kopalni w tym terenie, nabywanie innych kopalni lub udziałów kopalnianych, nabywanie lub obejmowanie udziałów w spółkach w podobnym zakresie przedsiębiorstwa jakoteż w spółkach pipelineowych i magazynowych i wogóle prowadzenie wszelkich interesów handlowych i innych, które z przemysłem górniczo-naftowym stoją w jakimkolwiek bezpośrednim lub pośrednim związku. Forma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie działającym w formie aktu notaryalnego z daty Wiedeń, 10 stycznia 1918 L. rep. 29127 oraz uchwał walnego zgromadzenia tejże spółki stwierdzonej protokołem z dnia 19 kwietnia 1918 L. rep. 5853. Czas trwania: nieograniczony. Wysokość kapitału zakładowego: 1.000.000 koron wypłacony w gotówce w kwocie 800.000 koron. Uprawnieni do zastępstwa zawiadowcy. Zawiadowcy: 1. JE. Władysław Długosz, właśc. dóbr w Siarach, 2. Tomasz Łaszczyński, inżynier we Lwowie, 3. Władysław Dunka de Sajo, inżynier we Lwowie. Podpis firmy: pod wypisanem lub wybitem pieczęcią brzmieniem firmy dwaj zawiadowcy łącznie, albo jeden zawiadowca łącznie z jednym prokurystą umieszczają swe podpisy. Dzień wpisu: 24 maja 1918.

C. k. Sąd kraj. jako handlowy, Oddział IV. Lwów, dnia 23 maja 1918. (4727)

Firm. 560 Stow. V. 356. Wpis stowarzyszenia. Do rejestru stowarzyszeń wpisano dnia 5 sierpnia 1918. Siedziba stowarzyszenia: Lwów. Brzmienie firmy: Towarzystwo kupieckie dla zakupna towarów stow. zarej. z ogr. por. we Lwowie, po niemiecku Kaufmännischer Einkauferverein reg. Gen. m. b. H. in Lemberg. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) popieranie zarobkowych interesów członków przez wspólne zakupno i sprzedaż towarów, prowadzenie handlu tymi towarami, tworzenia składów towarów i miejsce sprzedaży, urządzanie transportów i rozwoju towarów, obejmowanie do rozdziela i sprzedaży towarów gospodarczych przez czynniki publiczne i wspólne nabywanie artykułów pomocniczych do sprzedaży towarów, b) tworzenie, zakupywanie lub dzierżawienie i prowadzenie wspólnych przedsiębiorstw produkcyjnych dla wytwarzania przeróbki lub uszlachetnienia towarów, c) układanie i przestrzeganie jednolitych norm zakupnie, sprzedaży, kredytowaniu oraz obliczaniu zysków przez członków Towarzystwa, d) obrona interesów za-

wodowych członków przed władzami publicznymi oraz wobec przymusowych organizacji obrotu towarami. Czas trwania nieograniczony. Umowa stowarzyszenia (statut) z 19 lipca 1918. Udział wynosi 100 kor. i jest płatny. Każdy członek odpowiada swoim udziałem i jednokrotną kwotą udziału. Ogłoszenia następują w czasopiśmie "Wiek Nowy" wychodzącym we Lwowie. Dyrekcja składa się z 2 członków i 2 zastępców. Członkami dyrekcji są: Hirsch Nagelberg, ul. Weteranów 6 i Majer Kaswienier ul. Oboczowa 4, zaś zastępcami dyrektorów Mojżesz Mischel ul. Kotliarska 7 i Zygmunt Sterner ul. Kazimierzowska 4 wszyscy kupcy we Lwowie. Uprawnieni do zastępstwa: dyrekcja. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą wspólnie dwaj urzędujący członkowie dyrekcji.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów, dnia 3 sierpnia 1918. (4813)

Amortyzacye.

Nc. I. 1113/18 (3). Na wniosek Racheli Lei Koru w Kozłowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującej rzekomo przez wnioskodawczynią zaginionej ksiązeczki wkładowej Powszechnego Zakładu kredytowego w Tarnowie Nr. 2325 opiewającej na kwotę 1028 kor. 74 hal.

Posiadaczka powyższej ksiązeczki wkładowej wzywa się przeto, aby zgłosiła się ze swymi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie. (4907 3—3)

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Tarnów, dnia 5 sierpnia 1918.

T. 354/18 (2). Na wniosek Towarzystwa zaliczkowego w Przemyslanacu, stow. zarej. z ogr. poręką, podejmuje się postępowanie celem umorzenia niżej oznaczonego weksla, który miał zaginąć i wzywa się posiadacza tego weksla, aby go do dni 45 licząc od dnia ogłoszenia w "Gazecie Lwowskiej" przedłożył temu sądowi. W razie przeciwnym po upływie tego terminu uznałby się weksel za umorzony. Weksel z daty Przemysłany 6 sierpnia 1906 na 1400 kor., płatny 6 listopada 1906 we Lwowie a przez Olę Winiarską i Jana Winiarskiego wystawiony i akceptowany.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII. Lwów, dnia 4 września 1918. (4943)

T. 300/18 (3). Na wniosek Józefa Sprunga, podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawcy miał zaginąć. Wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu sześciu miesięcy, od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi, także mu interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby się na ponowny wniosek po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: polica c. k. uprz. Tow. im. Gizelii we Lwowie Nr. 265.031 z daty 30 kwietnia 1904 wystawiona na imię Pankasa Eberstarcza a opiewająca na kor. 1000 płatnych na rzecz Maryi Eberstark dnia 1 maja 1917.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VII. Lwów, dnia 28 sierpnia 1918. (4942)

T. 238/18 (3). Na wniosek Katarzyny Kōłowej, podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawcy miał zaginąć; wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia za zarządzenia przedłożył temu sądowi; także mu interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: Książeczka wkładowa galic. Kasy oszczędności Nr. 90.703 na nazwisko Katarzyny Kōłowej i na kwotę kor. 600 opiewająca.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII. Lwów, dnia 27 sierpnia 1918. (4944)

T. 363/17 (5). На внесене Івана Ку ріяця, підоммає ся поступоване в цілі уморення вимовленых, котри мали загинути посідачени, звиває ся посідача сих паперів в протязу 6 місяців від дня оголошеня едикту предложив си папери судови. В разі противним суд узнасть ті папери за уморени. Подліца Тов. взаємних обезпечень на зшпта Гуренту Карпатія Ч. 1258 на імя Стефана Богдана Купрієць і на квоту 2000 кор. виставлених.

Ц. к. Суд кравий цивільний, Відділ VII. Львів, дня 5 червня 1918. (4921)

T. 3/18 (8). C. k. Sąd obwodowy Oddział IV. podaje do wiadomości, że na wniosek Albiny Mężynskiej, żony Pawła I v. Iwanickiej z domu Wojciechowskiej ze Słobody Konkolnickiej, powiatu sądowego Bołszowce, wdrożył po myśli § 7 ust. z dnia 16 lutego 1883 Nr. 20 Dz. p. p. postępowanie sądowe celem uznania za zmarłego jej męża Pawła Mężynskiego, syna Tomasza, urodzonego w Dryszczowie, powiat Rohatyn w dniu 23 czerwca 1867, ostatnio w Słobodzie konkolnickiej powiatu sądowego Bołszowce zamieszkałego, który wyemigrowawszy w dniu 18 lutego 1902 do Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej od końca czerwca 1902 nie dał o sobie żadnej wiadomości. Kuratorem jego ustanowiono p. Antoniego Kopeckiego ze Słobody konkolnickiej. Wzywa się więc każdego, kto by o nieobecnym Pawle Mężynskim synie Tomasza miał jakąkolwiek wiadomość o udzieleniu teźże bądżto podpisane sądowi, bądżto kuratorowi nieobecnemu. Po upływie roku od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu nastąpi na ponowne żądanie orzeczenie co do próśby o uznanie Antoniego Mężynskiego, syna Tomasza, za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Brzeżany, dnia 18 maja 1918. (4939)

T. 7/18 (6). Amortyzacja weksla. Na wniosek mał. Stanisława i Ludwika hr. Reyów, właścicieli dóbr Psary, działających przez matkę i opiekunkę Cecylję z Potockich hr. Reyową z v. Ceglińską, zastąpioną przez pełnomocnika Zdzisława Pohlmana w Tarnopolu wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do rzekomo zaginione weksla i wzywa się posiadacza tego weksla aby w przeciągu 45 dni od dnia ogłoszenia edyktu weksel ten przedłożył sądowi. W przeciwnym razie po upływie powyższego terminu weksel uznany zostanie za pozbawiony mocy. Opisanie weksla: Weksel opiewający na 3820 kor. podpisany in blanco przez Eisiga Tetla i Mechla Axelrada dzierżawców dóbr w Dehowie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Brzeżany, d. 29 kwietnia 1918. (4940)

T. 287/18 (3). Na wniosek Abrahamy Menkesa kupca w Janowie, podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawcy miał zaginać; wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu sześciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: Polica asekuracyjna c. k. uprz. Towarzystwa Riunione Adriatica di Sicurtà w Tryesnie z 22 maja 1918 Nr. 165.728.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 27 sierpnia 1918. (4951)

T. 331/18 (2). Na wniosek Jana Bednarskiego, podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawcy miał zaginać; wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu sześciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd na ponowny wniosek po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: kwit depozytowy c. k. uprz. Towarzystwa im. Gizelt we Lwowie z dnia 3 czerwca 1913 potwierdzający odbiór policy asekuracyjnej Nr. 351.314 zredukowanej pod Nr. 41.361 wystawiony na imię Jana Bednarskiego.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 13 września 1918. (4950)

T. 228/18 (5). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Joanna z Rapelowskich Jurkowska, żona Jakóba, służącego we Lwowie, licząca lat 40, miała w roku 1914 podczas inwazyi rosyjskiej we Lwowie być wywiezioną przez wojska rosyjskie w głąb Rosyji i od tego czasu nie daje o sobie znaku życia. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 L. 1 ust. cyw. i ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dz. p. p. zarządza się na wniosek Jakóba Jurkowskiego we Lwowie postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionej sądowi albo p. dr. Franciszkowi Mischałkowi, adwokatowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego. P. Joannę Jurkowską wzywa się, aby stawiła się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dała znać o sobie. Po dniu 10 września 1919 sąd

na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłą.

C. k. Sąd kraj. cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 28 sierpnia 1918. (4979)

T. 208/18 (1). Na wniosek Jana Paraszczaka, podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawcy miał zaginać; wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu jednego roku od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: Polica asekuracyjna Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń na życie i renty „Karpaty“ we Lwowie Nr. 425 na 2000 kor. i na okaziciela opiewająca z daty Czerniowce dnia 1 grudnia 1911, którą ubezpieczony jest Jan Paraszczak.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 9 maja 1918. (4941)

T. 273/18 (2). Na wniosek c. k. Prokuratorzy Skarbu we Lwowie imieniem rz. kat. kościoła w Bruckenthalu, oraz fundacji Arnolda na światło, fundacji mszalneji Zimmera i fundacji ubogich wszystkich przy tymże kościele, podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginać; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu sześciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: Obligacje 4 pr. pożyczki kraj. z r. 1893 a to: 1. Ser. B. Nr. 7170 i 7171 po 200 kor. zawinkl. na fundację Arnolda na światło przy rzym. kat. kościele w Bruckenthalu, 2. Ser. A. Nr. 914 na 100 kor. i Ser. B. Nr. 3235 na 200 kor. zawinkl. na rzecz rzym. kat. kościoła w Bruckenthalu, 3. Ser. B. Nr. 7244 na 200 kor. zawinkl. na fundację mszalną im. Zimmera przy rzym. kat. kościele w Bruckenthalu, 4. Ser. A. Nr. 915 na 100 kor. i Ser. B. Nr. 9783 na 200 kor. zawinkl. na fundację ubogich przy rzym. kat. kościele w Bruckenthalu.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 25 lipca 1918. (4925)

T. 117/18 (5). Na wniosek Wiktorji Łakomej, podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawcy miał zaginać. Wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: polica asekuracyjna wiedeńskiego Towarzystwa ubezpieczeń na życie i renty Nr. 104.813 na nazwisko Józefa Łakomego i na kwotę 2000 kor. wystawiona.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 13 lipca 1918. (4918)

T. VI. 87/18 (7). Na wniosek Hermana Freudenheima w Krakowie, podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawcy miał zaginać; wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd na ponowny wniosek po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: Książeczka wkładkowa Kasy oszczędności miasta Bochni Nr. 22.440 na 400 kor. wystawiona na Izzydora Zwetschkenstiela.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.

Kraków, dnia 28 sierpnia 1918. (4932)

Nc. VI. 527/18 (2). Na wniosek Sali Lechner, kupcowej w Stanisławowie, wdraża się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej kwitu zastawniczego, który wnioskodawczyni miała zaginać.

Posiadaczka tego kwitu wzywa się, aby w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zatwierdzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu kwit zastawniczy za umorzony. Oznaczenie: kwit zastawniczy Eksampozycy Banku hipotecznego w Stanisławowie z dnia 20

kwietnia 1914 l. 7506 na parę srebrnych lichtarzy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Stanisławów, 8 sierpnia 1918. (4934)

T. 157/18 (2) Na wniosek Franciszka Pielucha, podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawcy miał zaginać; wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu sześciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznalby sąd po upływie tego terminu ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: książeczka wkładkowa Gal. Kasy oszczędności Nr. 81.368 na nazwisko Franciszka Pieluch wystawiona i winkulowana na kwotę 200 kor. opiewająca.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VII.

Lwów, dnia 30 kwietnia 1918. (4947)

Wyroki prasowe.

Nr. 237.

(4926)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Präsenzsitzung hat mit Erkenntnis vom 9 Oktober 1918, Pr. XXXV. 204 18 (3) auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 329 der periodischen Druckschrift: „Bezirksnachrichten vom Allersgrund“ vom 6 Oktober 1918 durch die im Artikel „Der Anstaltsverkehr“ enthaltenen Stellen, und zwar: 1. von „eine Schande“ bis „abgeändert wird“ (Seite 3 Spalte 1), 2. von „Das dies für die“, bis „von der Strafe?“! (Seite 3 Spalte 2), das Vergehen nach § 300 St.-G. begründe und es wird nach § 493 St.-G. der Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St.-G. bestätigt und nach § 37 Pr.-G. auf die Vernichtung der fiktiven Exemplare erkannt.

Wien, am 9 Oktober 1918.

Das k. k. Landesgericht Linz als Präsenzsitzung hat mit dem Erkenntnis vom 7 Oktober 1918, Pr. VI. 2/18, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Der Volksbühler“ vom Oktober 1918 wegen der Stellen 1. Seite 222 von „die Verwaltungschande“ bis „Kenntnisse halt du“ Seite 222 von „Im kommenden Staate“ bis „verschwinden“, 3. Seite 223 von „der Staat braucht ansehnend“ bis zum Schluß des Artikels: „Österreichisches — Ausösterreichisches“, 4. Seite 223 und 224 von „Korruption an allen Ecken“ bis „nicht unrecht haben“ nach § 300 St.-G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsenzsitzung in Marburg, hat mit dem Erkenntnis vom 10 Oktober 1918, Pr. VI. 15 18, die Weiterverbreitung der Nummer 40 der Zeitschrift: „Deutscher Montag“ vom 7 Oktober 1918 wegen der Stellen 1. von „Wir haben wahrlich keinem Grund“ bis zum Schluß des Vitaufsatzes: „Morgentrotte“ und 2. von „Nun aber leben wir“ bis zum Schluß des Artikels: „Untergang und Aufstehung“ nach § 58 c (59 c) St.-G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsenzsitzung in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 8 Oktober 1918, Pr. 74/18, die Weiterverbreitung der Nummer 228 der Zeitschrift: „Egerer Zeitung“ („Egerer Tagblatt“) vom Oktober 1918 wegen der Stellen 1. von „Wenn schon“ bis „straucheln beginnen“ des Artikels: „Eger, 4. 10. Ein eskortierter Kapuziner“; 2. von „Einige Soldaten“ bis „ins Mittel legten“ des Artikels: „Eger, 4/10 Ein gestürztes Pferd“; 3. von „Ein Bild schaff“ bis „weiter tragen“ des Artikels: „Zehn Gebote für den Mittelstand“ nach § 63 St.-G. ad 1. und 3. und nach § 488 St.-G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R.-G.-Bl. Nr. 8 ex 1863, ad 2. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsenzsitzung in Eger, hat mit dem Erkenntnis vom 8 Oktober 1918, Pr. 57/18, die Weiterverbreitung der Nummer 228 der Zeitschrift: „Franzensbader Tagblatt“ vom 5 Oktober 1918 wegen der Stellen 1. von „Wenn schon“ bis „straucheln beginnen“ des Artikels: „Eger, 4 Oktober 1918. Ein eskortierter Kapuziner“; 2 von „Einige Soldaten“ bis „ins Mittel legten“, des Artikels: „Eger, 4 Oktober Ein gestürztes Pferd“; 3. von „Ein Bild schaff“ bis „weiter tragen“ des Artikels: „Zehn Gebote für den Mittelstand“ nach § 63 St.-G. ad 1. und 3. und nach § 488 St.-G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R.-G.-Bl. Nr. 8 ex 1863, ad 2. verboten.

Das k. k. Kreis- als Präsenzsitzung in Neutitschein hat mit dem Erkenntnis vom 9 Oktober 1918, Pr. VI. 11/18, die Weiterverbreitung der Nummer 120 der Zeitschrift: „Deutsche

Volkszeitung für den Neutitscheiner Kreis“ vom 8 Oktober 1918 wegen der Stelle des Artikels: „Unfere Mißwirtschaft“, beginnend mit den Worten „Es ist geradezu“ und endigend mit den Worten „in die Stadt zu bringen“ nach § 300 und 305 St.-G. verboten.

Einstellung der Verbreitung von Druckschriften.

Die Verbreitung der periodischen Druckschrift: „Les Tablettes“, Nummer 23, Druck: Genf 1918, wurde auf Grund der Verordnung des Gesamtministeriums vom 25 Juli 1914, R.-G.-Bl. Nr. 158, gemäß § 7, lit. a, des Gesetzes vom 5 Mai 1869, R.-G.-Bl. Nr. 66, eingestellt.

Von der k. k. Polizeidirektion in Wien, am 10 Oktober 1918.

Die Verbreitung der periodischen Druckschrift: „Internationale Rundschau“, Nummer 11/12 Verlag: Orell, Füßli & Co., Zürich 1918, wurde auf Grund der Verordnung des Gesamtministeriums vom 25 Juli 1914 R.-G.-Bl. Nr. 158, gemäß § 7, lit. a, des Gesetzes vom 5 Mai 1869, R.-G.-Bl. Nr. 66, eingestellt.

Von der k. k. Polizeidirektion in Wien, am 10 Oktober 1918.

Die Verbreitung der periodischen Druckschrift: „Israelitisches Wochenblatt für die Schweiz“, Nummer 39 Verlag: G. v. Döslheim, Zürich 1918, wurde auf Grund der Verordnung des Gesamtministeriums vom 25 Juli 1914, R.-G.-Bl. Nr. 158, gemäß § 7, lit. a, des Gesetzes vom 5 Mai 1869, R.-G.-Bl. Nr. 66, eingestellt.

Von der k. k. Polizeidirektion in Wien, am 10 Oktober 1918.

Nr. 238.

(4952)

Das k. k. Landes- als Präsenzsitzung in Salzburg hat mit dem Erkenntnis vom 20 September 1918, Pr. 21/18, die Weiterverbreitung der Nummer 214 der Zeitschrift: „Salzburger Volksblatt“ vom 18 September 1918 wegen der Stellen von „und befunden“ bis „zu regieren sei“ auf Seite 3 Spalte 3. nach § 491 und 492 St.-G. und Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R.-G.-Bl. Nr. 8 aus 1863, verboten.

Das k. k. Bezirksgericht Innsbruck als Präsenzsitzung hat mit dem Erkenntnis vom 26 September 1918, die Weiterverbreitung der Nummer 219 der Zeitschrift: „Volksblatt“ vom 24 September 1918 wegen der Stelle aus dem Artikel mit der Überschrift: „Streik der Gemeindearbeiter in Innsbruck“ von „Der Bewegung haben sich“ bis „Strafe folgen!“ nach § 3 des Gesetzes vom 7 April 1870, R.-G.-Bl. Nr. 43, verboten.

Das k. k. Landes- als Präsenzsitzung in Innsbruck hat mit dem Erkenntnis vom 5 Oktober 1918, Pr. V. 102/18, die Weiterverbreitung der Nummer 29 der Zeitschrift: „Tiroler Bauernzeitung“ vom 4 Oktober 1918 wegen folgender Stellen aus dem Artikel mit der Überschrift: „Zum Vorschlag der Hens- und Viehsteuernbefreiungen“ 1. von „auf die Gefahr“ bis „aufmerksam zu machen“, 2 von „Ich habe nun“ bis „nicht ausrechnen“ und 3. von „und ich wäre auch“ bis „verhungern soll“ nach § 300 St.-G. verboten.

Das k. k. Landes- als Präsenzsitzung in Innsbruck hat mit dem Erkenntnis vom 5 Oktober 1918, Pr. V. 103/18, die Weiterverbreitung der Nummer 39 der Zeitschrift: „Tiroler Landzeitung“ vom 5 Oktober 1918 wegen der Stelle aus dem Artikel mit der Überschrift: „Sturmbewegte Zeiten“ von „Dazu kommt“ bis „nur die Regel“ § 65 a St.-G. verboten.

Konkursa.

Prez. 36.606. W c. k. wyższym sądzie krajowym we Lwowie obsadzona będzie posada radcy wyższego sądu krajowego, ze systemizowanymi poborami VI. klasy rangi. Ubiegający się o tę lub o takie same posady, które opróżnić się mogą w wyższym sądzie krajowym we Lwowie, wniosą udokumentowane podania w drodze służbowej najdalej do dnia 31 października 1918 do Prezydium wyższego sądu krajowego we Lwowie. Prezydium c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, 15 października 1918. (4953)

Doniesienia prywatne.

Futro kangurowe (spód) i anieles do sprzedania w Zakładzie krawieckim p. Jana Sozańskiego, przy ul. Podwale l. 1.